

at hitte ud af, hvorledes han skal stille sig med Hensyn til sin Begrundelse af Anbefalingen af de 30 Mill. Kr. Det ærede Medlem siger: Vi vil ikke være med til at gøre det saadan, at en Opposition kan hindre Flertallet i at føre sin Villie igennem. Nej, hvorfor i al Verden skulde man gøre det saadan? Det foreligger der jo ikke fjerneste Mulighed for. Flertallet vil i den Tid, det er Flertal, hvis man følger den Fremgangsmaade, som jeg bad det ærede Flertal om at anvende nu, kunne gennemføre sin Villie, men det vil ikke kunne binde et kommende Flertal, og det er det Overgreb, man i Øjeblikket forsøger fra det nuværende Flertals Side: at binde et kommende Flertal her i Tinget for en Aarrække paa 10 Aar i Tillid til, at Landstingets Villie vil være i Stand til efter et kommende Valg at hindre det nye Flertal i Folketinget i at gennemføre sin Villie. Hvis det ærede Medlem vil være Talsmand for det Krav, som han her selv stillede, at Flertallet skal være i Stand til at faa sit Standpunkt igennem, maa man følge vort Forslag om ikke nu at vedtage de 30 Mill. Kr. Thi vedtager man denne Bevilling paa 30 Mill. Kr., umuliggør man det for et kommende Folketingsflertal at komme bort derfra, naar det ikke kan faa Tilslutning ogsaa fra et Landstingsflertal.

Til det ærede Medlem Hr. Pürschel maa jeg maaske have Lov til at sige, at Spørgsmaalet om, hvor længe man kunde blive ved med de militære Indskrænkninger, kommer jo aldeles ikke Budgettet for 1922—23 ved. Paa det Tidspunkt, da det ærede Medlems Parti stemte for det forkerte Budget for Aaret 1922—23, vidste ethvert Medlem her i Tinget, at for dette Finansaar vilde de paagældende Indskrænkninger blive gennemført.

Forsvarsministeren (Brorsen): Trods alle de Protester, der er kommet fra Oppositionens Side under denne Forhandling, er jeg ganske rolig for Lovforslagets Skæbne, idet jeg nemlig er aldeles overbevist om — naturligvis ikke mindst paa Grund af de Udtalelser, der er fremsat fra Venstres og de Konservatives Ordførere —, at Lovforslaget vil blive gennemført i uændret Skikkelse i Overensstemmelse med den Vedtagelse, der fandt Sted for faa Maaneder siden. Derfor kan de ærede Medlemmer jo godt blive ved med at protestere — jeg haaber imidlertid, at vi bliver færdige i Dag —, men jeg tror ikke, disse Protester vil hjælpe det allerfjerneste. Vi har taget vort Standpunkt. Det tog

vi, da vi for 2—3 Maaneder siden gennemførte Militærlovene, og det er givet, at nu skal denne Sag føres ud i Livet.

Jeg skal yde mit Bidrag til, at vi allerede i dette Møde kan blive færdige med første Behandling af dette Lovforslag, men jeg nødes naturligvis til at gøre nogle korte Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der er faldet ikke alene fra Ordførernes, men ogsaa fra adskillige andre Taleres Side. Det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen, der havde Ordet i Gaar, udtalte sig om Garnisonssygehuset. Jeg synes egentlig, jeg i den Henseende har udtalt mig tilstrækkelig tydeligt. Det ærede Medlem fremsatte den Udtalelse, om Portene fremdeles skulde være lukkede derude, men jeg har jo sagt, at Bygningen først skal være færdig, og der mangler jo endnu en Del Bevillinger, inden man kan sige, at Garnisonssygehuset er færdigt til at tages i Brug. Det ærede Medlem udtalte — og det har for øvrigt ogsaa andre udtalt, det var ikke noget nyt —, at man kunde lade Rigshospitalet overtage Sygehuset. Det kan man selvfølgelig, men det er ikke hensigtsmæssigt; der er andre Planer, der er mere tiltalende, og jeg har udtalt, at jeg skal være villig til at forhandle med Udvalget om en Ordning af dette Forhold.

Det ærede Medlem vendte sig saa til den nye Mønt, der er under Opførelse, og gav en rystende Skildring af de mulige Tanker og Planer, Militæret havde. Han sagde, at der skulde være Planer om, at der en Gang skal bygges en Kaserne derude. Det, der er Tale om, er, at man ønskede ikke alene den Grund, der er overladt, men ogsaa en Grund, saa de frit kunde bevæge sig om Bygningen, saa der kunde blive Vej rundt omkring, og jeg vil ogsaa tro, at det kan lade sig gøre, men jeg tror slet ikke, at man har saadanne Planer, som det ærede Medlem sagde, om at bygge Kaserne derude. Jeg tror, at det Svar, som allerede er afgaaet i Dag, vil være tilstrækkelig Imødegaaelse af Udtalelser af denne Natur, og jeg kan derfor lade Spørgsmaalet ligge.

Det ærede Medlem omtalte dernæst nogle Arealer, som efter Hærloven af 1909 skulde være bortsolgt, men ikke er solgt endnu, og spurgte, om man muligvis havde glemt dem. Nej, det har man ikke. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har en Køber til disse Grunde, saa kunde der være Grund til en Forhandling med ham, man sælger dog ikke disse Arealer, inden der melder sig en Køber,